

INTERIÉRY
PODZIM 09



Do tohoto pokoje se přichází za účelem odpočinku a rozjímání. Člověk si tu může posedět v křesle, upíjet kávu nebo horkou čokoládu, začíst se do knihy, zaposlouchat se do praskání krbu a vnímat jeho teplo. Jsou tu dvě křesla, ve kterých mohou sedět přátelé a vzpomínat na dávné časy, staří manželé popíjet víno a v tichu sdílet vzácný okamžik nebo vážený pán, starý mládenec, pokuřující dýmku.

Je to pokoj uklidňující, takové zázemí, kde se člověk schoulí a cítí se bezpečně. Proto jsem volila tmavší barvy – na stěny, krb a skříň, které působí možná příliš vážně, ale tento pokoj nemá být rozpustilý, má být stabilní.

Hnědá barva na stěnách působí dojmem jistoty, vyrovnanosti, bezpečí, je to barva kávy a čokolády, která se bude v tomto pokoji popíjet, a je stejně hřejivá jako tyto nápoje. Tmavší barva krbové římsy a polic na knihy koresponduje s tmavým koženým potahem stoličky v popředí. Právě tato stolička, jejíž barva již byla zadaná, je znakem jistého luxusu nebo vážnosti (stejně jako krb a měděné krbové náčiní před ním), jedná se zřejmě o pokoj v nějaké vile, proto jsem volila kombinaci barev – hnědá, tmavě šedá, písková, která ve mně vzbuzuje dojem vážnosti a elegance. Písková barva křesel ladí s barvou krbu, knih a obrazu, oživuje jinak tmavší interiér, připomíná mi kávu s mlékem. Do světlejšího tónu je laděný strop a lišta u země.


Můj celkový dojem z pokoje je hřejivý. Na někoho může působit moc temně a smutně, ale pro mě je to pokoj do sebe uzavřený, intimní, bezpečný, do kterého se uchýlí jeden člověk se svými myšlenkami, maximálně dva. Není zde prostor pro velkou společnost, pohyb, křik, je tu prostor pro vzpomínky, tichý rozhovor, mihotající se plameny v krbu a jejich ukolébávající praskání.



V tomto pokoji by mi bylo dobře zejména díky jeho ladění do přírodních barev. Strop i podlaha jsou hnědé (klidně můžou být dřevěné), což působí útulným dojmem (jakoby finská sauna:-)). Zbytek koupelny je zelený – tón v tónu. Jak jsme už zjistili, barvy tón v tónu působí harmonicky a příjemně (podporují relaxaci). Také zelená je velmi uklidňující barva; je příjemná na pohled. I vrchní část stěny, ačkoli se možná zdá bílá, je laděná do velmi světlé zelené. Interiér ozvláštňují výrazně modré ručníky a doplňky. Barvu jsem zvolila poměrně „křiklavou“ proto, aby koupelna nepůsobila jednotitě a nevýrazně. Vybrala jsem však opět uklidňující a spíše „usazující“ modrou barvu.

Koupelnu jsem zvolila proto, že je mým oblíbeným relaxačním místem – spíše než v křesle nebo posteli obvykle pospávám a odpočívám ve vaně.

Použití a skladba barev jsou podřízeny účelu místnosti. Slouží k relaxaci a odpočinku, proto jsem barvy zvolila tak, aby umožnily člověku si odpočinout a nerušily ho příliš. Uklidňujícím dojmem působí zelená, modrá i hnědá barva, nepřiliš velké kontrasty (kromě modrých doplňků, kterých však není mnoho). Místnost zároveň působí přírodně a je spíše tmavší. Pro koupelnu jsou, podle mého názoru, tyto barvy vyhovující – připomínají tropický prales.

A photograph showing a room with bright orange walls. In the background, there is a green chalkboard and a white object, possibly a piece of paper or a small sculpture, leaning against it. The lighting is warm and even.

Při navrhování tohoto pokoje jsem se částečně inspirovala naším bytem, který navrhovala moje máma. Zvolila na stěny netradiční svítivě oranžovou, a jelikož na mě tato barva doma působí velmi pozitivně a optimisticky, zvolila jsem ji i tu. Mám ráda poněkud extravagantní interiéry a nečekané a odvážné kombinace barev. Zde jsem se rozhodla pro kombinaci s tmavěji zelenou stěnou, která dle mého názoru zanechává harmonický a „vyvážený“ dojem, stejná barva se objevuje i na části skříně nalevo. Koberec je pak hráškově zelený, což navozuje dojem svěžesti a čerstvosti. Zelená navíc odkazuje ke svěžímu propojení s přírodou, jejíž zástupce zaujímá dominantní roli vprostřed stolu. Domnívám se, že v interiéru by pro kladný pocit měly převažovat teplé barvy, které mohou být doplněny studenými.

Sedací nábytek je zase v o něco tmavších odstínech než stěny, ladí i s vázou. Bordó přehoz přes křeslo ladí s knihami v levé části a kuchyňským zařízením v pozadí a dává tak celku dojem „propojenosti“.


V pozadí je kuchyně, pro jejíž stěny jsem zvolila světle žlutou barvu, jež navozuje chuť k jídlu a celkově dobrou náladu.

Bílé prvky navozují dojem, že byt není „přeplácáný“, ale tak akorát. Zároveň je to pojící prvek mnoha menších útvarů, jako jsou rám skříně, okno, topení, lampy, nohy od stolu i židlí a kuchyňské náčiní.

Byt na mě působí velmi pozitivně, prosvětleně, „plným“ dojmem, zanechává hřejivé pocity a vzbuzuje „auru“ domova.



Svůj návrh barevného řešení interiéru moderně řešeného obývacího pokoje s prosklenou zešíkmenou střešou a velkými dveřmi, které vedou do zahrady, jsem založil na dvou principech. Jejich skloubení zřejmě není dle architektonických pravidel košer a ani já sám nedokážu s jistotou říct, že by se mi v takovémhle prostředí dobře žilo, ale v současnosti se mi to prostě líbí. Jedná se o principy, které bych pojmenoval „čistota“ a „poklidné plynutí“. Čistotou myslím malé množství barev (černá, bílá a dva odstíny zelené) – při větší možnosti realizace bych ještě zvolil zcela jinou podlahu a dřevěný nábytek by byl rovněž nahrazen jiným. Čistota vychází také z kontrastu černé a bílé, který je jednoduchý a elegantní. Pod poklidným plynutím si představuji tuto místnost jako pozvolný přechod v přírodu, setkání moderního a původního, který ale není hrubý, nýbrž jaksí nenápadně přecházející. Tady hraje hlavní roli zelená barva ve dvou variantách, která pro mé oko není příliš silná, ale dostatečně zajímavá a zároveň neagresivní. Společně se světlem, které přichází ze stropu, mám pocit příjemné otevřenosti prostoru a lehkosti místa. Až na ty černé dveře a koberec, za to by mě asi hodně lidí nemělo rádo. Ale třetí princip (nekonvenčnosti a jisté brutality), který se mi do toho pořád trochu plete, zkrátka nemohu popřít.



Tento pokoj mě na první pohled zaujal už bez mnou vybraných barev, jen rozmístěním nábytku a celkovou koncepcí pokoje. Moc se mi líbila jeho vzdušnost a otevřenost. A proto když jsem si pokoj vybrala, řekla jsem si, že by pro mě osobně mohl být ještě hezčí a že si ho tedy přizpůsobím...

Pokoj je původně navržen jako obývací, ale zdá se mi, že by lépe mohl používat jako „relaxační“ místnost. Jako místnost, kam si člověk vezme knihu a jde si odpočinout. Rozhodla jsem se tedy tento účel ještě podtrhnout barvami. Osobně na mě působí pokoj klidným a odpočinkovým dojmem hlavně kvůli krásné přírodní podlaze, proutěnému křeslu, dřevěnému nábytku a velkým oknům, které do pokoje vnášejí příjemné tlumené světlo.

Tento „přírodní“ a uklidňující dojem jsem chtěla doplnit o barvy, které pro mě osobně nejvíce symbolizují teplo a pohodu a zároveň nejsou příliš akční, energické a povzbuzující. Těmito barvami jsou dle mého zelená v kombinaci se žlutou. Aby pokoj zbytečně neztmavěl, volila jsem světle zelenou a ne tmavou.

Nechtěla jsem, aby pokoj byl jednotvárný, ani přeplácáný. Zvolila jsem tedy nejdříve dvě základní barvy, a to barvu stěny, která se opakuje na koberci (což ve mně vyvolává příjemný a útulný pocit), a také jemnou, nerušivou barvu použitou na obou dveřích. Jako nejvýraznější moment jsem vybrala sytější žlutou na polštáře a ubrusy, která ve mně společně se zeleným okolím evokuje hlavně svěží letní trávu, která přímo vybízí k zastavení a posazení se.

V tomto pokoji by mi tedy bylo určitě příjemně a to hlavně kvůli tomu, že přírodní atmosféra (jednak tvořená nábytkem, podlahou, ale také použitými teplými, přirozenými barvami na stěnách, koberci a doplňcích) se mi moc líbí a vyvolává ve mně pocit pohody a klidu.

Jitka Bednaříková



Obývací pokoj má být dle mého názoru „teplé příjemné místo“. Což dle mne znamená použití teplých barev. Žlutá je dle mne ideální a to v kombinaci s hnědou – koberec, polštář.. Bílá je zde proto, aby nebylo vše jen žluté, ale zároveň aby barevnost nebyla moc velká – rozumějme, aby pokoj nebyl barevně „přeplácáný“. Zároveň jsou všechny barvy přírodní, což si myslím podporuje dojem přirozenosti a tepla. Pokoj je dostatečně světlý, ale není nijak křiklavý. Když nás tyto barvy omrzí, můžeme si vyměnit pohovku za červenou například a pokoj bude snadno obměněn. Také díky tomu, že zde není použito mnoho barev a různých odstínů, nebudeme se bát měnit eventuelní doplňky, nebo jak se říká „nebudeme se bát vejít v květovaných šatech“. Pokoj se mi líbí i z důvodu strohosti jeho vybavení a z dalších důvodů, ale to už by nebyl problém psychologie barev :-).

Začal jsem od částí, které tvoří největší část celé plochy a pak se postupně zaměřoval na ty nejmenší detaily. První na řadě byl tedy výběr barvy pro stěny. Původně jsem přemýšlel nad nějakou sytou barvou, která by šla vidět a neztrácela se v pozadí. Po vyzkoušení pár chladných barev jako modrá, fialová nebo zelená, jsem zjistil, že pokojík působí docela depresivně a je výrazně tmavší, jakoby se zmenšil. U teplých barev byl efekt podstatně jiný, hlavně u výrazné žluté, kdy se pokoj výrazně „zvětšil“, nicméně barva byla stále docela agresivní a v pokoji, kde si jde člověk odpočinout, by tato agresivita byla spíše negativní než pozitivní. Až jsem se nakonec proklikal k ideální barvě, která působí nenápadně a zároveň celý pokoj projasní a naladí na optimistickou vlnu. Snažil jsem se tedy nějakou hodně sytou barvu aplikovat na postel, ale výsledek byl příliš v kontrastu s nenápadnými stěnami a vznikala tam stejný problém jako u stěn, pro ložnici jsou velmi syté barvy prostě příliš rušivé. Po vyzkoušení mnoha sytých odstínů různých barev jsem usoudil, že nejlepší bude spát v bílých peřinách a dál už jsem se nepokoušel o žádnou extravagantnost. O hnědé barvě nábytku jsem ani dlouho nepřemýšlel, snad jen u postele jsem použil trochu světlejší odstín, je to barva dřeva a pro nábytek, z mého pohledu, naprosto přirozená. Zbylé barevné detaily jsem už navolil víceméně podle toho, jak moc se hodily ke svému okolí. Podlahu jsem nechtěl nechat úplně bílou, oproti barevně laděnému zbytku pokoje působila velice prázdně, i přes ten černý koberec, který tu bílou barvu ještě více zvýrazňoval, takže jsem zvolil mírně našedlý odstín. Celkově si myslím, že barvy, co jsem použil, jsou pro mě ideální, jen ta hnědá u nábytku působí dosti uměle, bohužel žádný lepší odstín jsem v paletě nenašel. Pokud lze z takového kousku pokoje soudit, tak působí uklidňujícím dojmem, jako místo, kde si člověk může vždy pořádně odpočinout bez rušivých prvků agresivní červené nebo žluté.



To, že barvy ovlivňují náladu člověka, je dnes všeobecně známé. O tom, jaké by se měly používat barvy v našem bytě, bylo napsáno mnoho a mnoho knih. Ty povětšinou doporučují jako nejvhodnější barvu do ložnice růžovou nebo světle modrou. Tím jsem se částečně inspirovala i v mé imaginární ložnici. Také moji rodiče mají svoji ložnici vymalovanou na modro. Takže více méně s jistotou mohu tvrdit, že se v modrém pokoji spí opravdu dobře, jelikož jsem si to mohla nejspíše sama vyzkoušet. Nicméně moje

V dnešní době je velkou módou malovat i stropy. Aby strop nebil do očí, zvolila jsem velmi světle modrou barvu. To může navodit pocit nebe, což mi přijde hodně příjemné.

Samozřejmě velmi důležité ale je, na jakou stranu by byla tato ložnice situovaná. Nejlépe by se myslím hodila moje kombinace do jižně situované ložnice. Pokud by tato místnost směřovala na sever, mohla by být mírná a klidná modrá spíše kontraproduktivní a vyvolávala by pocit chladu. Já mám spánek ale spojený s teplou peřinou, do které se vždycky zachumlám. Takže v takovém pokoji by se mi asi dobře nebydlelo.

Tento pokoj bych doplnila obrazem s abstraktní tematikou, který by silně dominoval nad postelí. Takto mi to přijde trochu strohé. Na obraze by převládala bílo-růžová barva. Ačkoli se říká, že by v pokoji, kde se spí, nemělo být příliš květin, zde mi doslova chybí. Zelené doplnění by určitě působilo jako hezké oživení. Trochu by nás to spojilo zpět se zemí.

Já osobně mám svůj pokoj už dlouhá léta vymalovaný oranžově. Je to důvod toho, že se mi často špatně usíná? Když jsem si oranžovou vybírala, snažila jsem se svůj pokoj prosvětlit, jelikož je situován na sever a stíněný stromem. Vůbec jsem o vlivu na usínání nepřemýšlela. Každopádně myslím, že až se budu rozhodovat podruhé, budu na to brát větší zřetel.



Táto izba je moja detská izba. Bolo by mi v nej dobre, lebo by som sa v nej stále hral a skákal by som po veľkej posteli.

Páčia sa mi farby stien. Sú hravé a nepokojné. Sú podnetné a aktívne. Tiež sú veselé. Keď by som sa unavil, ľahol by som si na svoj modrý gauč, kde by som sa upokojil. Upokojil by som sa, lebo je pokojnej, svetlo modrej, plávajúcej farby s veľkým mäkkým červeným vankúšom.

Potom by som si sadol na môj mäkký zelený koberec, ktorý imituje anglický trávniček. Dobre sa po ňom chodí, aj sa na ňom dobre leží. Keď by už prišiel čas k spánku, uložil by som sa do obrovskej, nízkej, mäkkej bielej postele. Dobre by sa mi v nej zaspávalo, lebo je biela a jej svetlosť by vynikla v žiary mesiaca.



Pro návrh kuchyně jsem jako dominantní barvu zvolila žlutou. Tato barva na mě působí optimisticky a domnívám se, že se ke kuchyni hodí. Kuchyň tak vypadá prosluněně nezávisle na počasí.

Aby celek působil jednotně, zvolila jsem stejnou barvu pro obě zdi. Váhala jsem, jestli by bylo vhodné použít stejnou barvu i pro strop, nakonec jsem se ale rozhodla použít světlejší barvu. Zdá se mi, že kuchyň takto vypadá prostorněji.

Pro židle jsem chtěla použít méně výraznou a co nejpřirozenější barvu. Zvolila jsem odstín hnědé, který ve mě evokuje barvu dřeva.

Podobně, pro stůl jsem použila méně výrazný odstín hnědé, jednak proto, aby stůl vypadal přirodně (aby se podobal dřevu) a světlejší odstín než v případě židlí jsem vybrala aby stůl působil čistě.

Váhala jsem, jakou barvu použít pro lampy. Zkoušela jsem různé odstíny modré i fialové, nakonec jsem ale zůstala u méně výrazné bílé, zřejmě vzhledem k tomu, že je celá místnost již velmi barevná a možná i proto, že lampy často bývají bílé a jiná barva by u nich mohla působit příliš extravagantně.

Nakonec, závěsy jsem barevně přizpůsobila barvě židlí a stolu. Vybrala jsem záměrně trochu tmavší barvu, tak, aby závěsy nepropustily příliš světla. Když bude svítit slunce a rodina si nebude přát, aby zasahovalo do místnosti, může závěsy spustit. V tomto případě kuchyň i přesto zůstane „prosluněná“ a to díky již popsaným žlutým stěnám.



V tomto obývacím pokoji bych se cítila jako v lese, obklopovala by mě příjemná zelená barva a mnoho rostlin, proskleným stropem by prostupovalo jemné rozptýlené světlo. Bylo by zde spíše chladněji a díky častému větrání by zde byl stále čerstvý vzduch. Zároveň by se zde ale dalo vyhřívat na slunci a v noci pozorovat hvězdy a to vše s pocitem, jakoby člověk ležel venku na louce. Taky by se zde dalo cvičit tai-chi nebo capoeira. Rozhodně by to byl první pokoj (po sprše v koupelně), kam bych si šla odpočinout po tom, co bych přišla z práce.

Zuzana Khnelová



Tento obývací „rožek“ má útulnou vřelou náladu. Sloužil by k popíjení čaje s přáteli a povídání si. Měkký koberec teplé barvy by lákal k posezení i případnému poležení (zároveň by byl dostatečně tmavý, aby na něm nebyly příliš vidět skvrny od čaje nebo vína J) Doplnky v kontrastních studených tónech by oživovaly prostor, přinášely do něj hravost a energii. Když by byl člověk zrovna sám mohl by zde meditovat nebo nabírat energii ve žluté pohovce. Imaginární maminka by zde hrála s dětmi.

